

gospodarske, obertniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi pòli. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 3 fl. 60 kr., za pol leta 1 fl. 80 kr., za četert leta 90 kr. pošiljane po pošti pa za celo leto 4 fl. 20, za pol leta 2 fl. 10 kr., za četert leta 1 fl. 5 kr. nov. dn.

V Ljubljani v sredo 18. maja 1859.

Prežalostno pismo

pošlejo danes „Novice“ po deželi, da

Njih cesarska visokost,

presvitli

JANEZ KERSTNIK,

nadvojvoda avstrijski,

vitez zlatega runa, véliki križnik vojaškega Maria-Terezijnega in Leopoldovega reda, vitez ruskega reda Št. Andrea in Št. Aleksander-Newskega, belega orla in Št. Ane perve verste, vitez pruskega reda črnega in rudečega orla perve verste, bavarskega reda Št. Hubertovega, véliki križnik virtemberžkega reda za vojaške zasluge, vitez saksonskega reda rautne krone in badenskega reda zvestosti, véliki križnik nizozemskega levovega reda, belgiškega Leopoldovega reda, gerškega reda Izveličarjevega, véliko-vojvodskega hesiškega Ludovikovega, saksonsko Ernestinskega domačega in oldenburškega reda, c. k. maršal, lastnik c. k. dragonskega polka Nr. 1, glavav ruskega sapeurgrenadirskega batalijona in lastnik pruskega polka pešcev Nr. 16, začetnik in zavetnik Joanišča v Gradcu, predsednik c. k. kmetijske družbe štajarske, višji zavetnik c. k. kmetijske družbe krajske, koroške itd. itd. itd.

so 11. dan t. m. 77 let stari po kratki bolezni za plučnim mertudom v Gradcu umerli.

Nenadoma nam je telegraf prinesel to žalostno novico, ktera je omamila vsacega, kteri je preblagega Gospoda poznal ali od Njegovih slavnih dél kaj slišal. In kdo bi tega ne bil! Saj je imé presvitlega nadvojvoda Janeza slovelo po celem svetu in je ravno tako znano bilo v palačah visokih kakor v kočicah priprostega kmeta.

Slavni naslovi Njegovi pričujejo, koliko je rajni veljal v višjih poslih deržavnih in vojaških, — al mnogoverstna Njegova učenost in ljudomilost nepopisljiva ni omejila nevtrudljive delavnosti Njegove le na omenjene deržavne opravila, ampak od tistega časa (1827), kar je presvitli Gospod si izvolil štajarsko zemljo za svoje domovje, so véde in umetnosti, obertnijstvo in kmetijstvo imele nad Njim najkrepkejšega podpornika, družbe obertnijske in kmetijske milega očeta. On jim je bil vseskozi najbolji svetovavec in v zadregah močna bramba; čversto delajoče je unemal k še večjemu trudu, — pešajoče pa je z djanjem in ljubeznjivo svojo besedo spodbujal, da niso obnemógle.

Kaj je bil še posebno štajarski deželi, nam ni treba na dolgo popisovati; — nadvojvoda Janez ji ne pride več!

Cele bukve bojo premalo, kdor bo preblago življenje ljubljenege Gospoda popisoval; — „Novice“, kterim so neumerli Nadvojvoda bili serčen prijatelj, ponavljajo sedaj na grobu Njih še enkrat, kar so Jim o veseli priliki péle:

Imé Tvoje, vitez! v čerkah je zlatih
Na dvorih visokih, v koči priprost', —
Na zdelkih vsednih, na kamnih bogatih
Leskeče na veke se Tvoja svitlost.

Dobrave pusté si napravil rodovitne,
Poljana Ti cvetek ponuja v spomin,
Ki tvoriti dela umé glasovitne,
Je Tebi hvaležen Slovenije sin.

Naukom stezice odperal naravno,
Obertnosti bil si najbolj' učenik,
Dal našem' jeziku uzvišenost slavno,
U sercih postavil si večén spomnik!